Μπροστά στην Κάλπη: Μιλώντας για Αστάθεια, Σταθερότητα και Δημοκρατία.

Όταν δεν έχεις καθόλου ή δεν μπορείς να έχεις σταθερή δουλειά• όταν φοβάσαι μην αρρωστήσεις• όταν δεν μπορείς να καλύπτεις τα βασικά για τις υποχρεώσεις απέναντι στην οικογένεια και το κράτος• όταν δεν μπορείς να έχεις ένα πλάνο ζωής για τους αμέσως επόμενους μήνες• όταν όλες οι στοιχειώδεις σταθερές μιας ζωής έχουν κλονιστεί, τότε η έννοια «σταθερότητα» δεν έχει περιεχόμενο.
Όταν στην πλειονότητατης κοινωνίας έχουν κυριαρχήσει η αβεβαιότητα και η ανασφάλεια για το σήμερα και το αύριο δεν μπορούμε να μιλούμε για συνθήκες σταθερότητας και η πολιτική σταθερότητα που αξιώνεται σε μια τέτοια σαθρή κοινωνική και οικονομική βάση, δεν μπορεί παρά να είναι παραπλανητική.

Με όρους δημοκρατίας, σταθερότητα θα μπορούσε να υπάρξει μόνο με πολιτικές που κατανέμουν δίκαια τα βάρη της κρίσης και προς όφελος του συνόλου τις ευκαιρίες για ανάκαμψη. Αλλά σε μια ολιγαρχικού τύπου διακυβέρνηση, όπως αυτή που ζούμε, η σταθερότητα κάποιων προϋποθέτει την αστάθεια κάποιων άλλων.
Σήμερα μπορούμε να μιλούμε μόνο για σταθερότητα των ολιγαρχών και των τραπεζιτών, που συνεχίζουν να αυξάνουν τα κέρδη τους από χρήματα δεινοπαθούντων μικρομεσαίων φορολογουμένων.
Μόνο για σταθερότητα των επαγγελματιών της κυβερνητικής πολιτικής, που συνεχίζουν, με αντάλλαγμα την εξουσία, τις δοσοληψίες με τους ολιγάρχες και τις πελατειακές συμπεριφορές με κοινωνικές ομάδες, που συνδέονται ακόμα και με την απονομή της δικαιοσύνης και την καταστολή.
Αντίθετα, μια δημοκρατική διακυβέρνηση θα έπρεπε να βρει και να αποκαταστήσει τα σημεία ισορροπίας ανάμεσα στο κράτος και τον πολίτη, ανάμεσα στις διαφορετικές κοινωνικές και επαγγελματικές ομάδες.
Και να πολιτευτεί όχι μόνο ανάλογα με την μετατόπιση αυτών των σημείων σε συνθήκες οξείας οικονομικής κρίσης, αλλά επιπλέον να αποτρέψει την μετάβαση στη χρονιότητα, που θα αποσαθρώσει τα υπολείμματα του κοινωνικού ιστού.
Αλλά αυτά δεν μπορούν να γίνουν με τους σημερινούς κυβερνώντες.
Από τον Ιούνιο του 2012 μέχρι σήμερα απέδειξαν ότι δεν είναι σε θέση να ανταποκριθούν σε μια τέτοια αποστολή για τη διάσωση της χώρας, ***αφού ως κριτήρια των πολιτικών τους δεν στάθηκαν τα***

συμφέροντα των πολιτών αυτής της χώρας.
Ενώπιον λοιπόν της κάλπης και άρα της Δημοκρατίας, η καταψήφιση των κομμάτων και των υποψηφίων της κυβέρνησης στις ευρωεκλογές και τις τοπικές εκλογές είναι ύψιστο καθήκον και χρέος για κάθε δημοκράτη Έλληνα πολίτη, απέναντι στον εαυτό του, την οικογένειά του και το μέλλον της πατρίδας.

Όχι από την θέση του ενόρκου με την μορφή της ετυμηγορίας· όχι από την θέση του πελάτη με την μορφή της μικροσυναλλαγής· αλλά από την θέση του δημοκράτη πολίτη με την δύναμη της λογικής.

Δ. Τρικεριώτης(***Follow on Twitter***)